zajištění nároku na další podporu, takže v případě, kdy vůbec žádná podpora ještě přiznána nebyla, povinnost v tomto § stanovená odpadá. — Tomuto názoru nebylo lze dáti za pravdu.

Dle § 6 cit. zák. musí žadatel pro dosažení podpory při prvé přihlášce předložiti vedle jiných dokladů potvrzení veř. zprostředkovatelny práce o tom, že se u ní hlásil o práci (§ 5). V § 8 jest stanoveno, že podpora v nezaměstnanosti se poukazuje zásadně předem na jeden týden. § 11 obsahuje pak ustanovení, že k zajištění nároku na další podporu jest nezaměstnaný povinen aspoň dvakráte týdně se osobně hlásiti u zprostředkovatelny práce o zaměstnání. Ze spojitosti těchto ustanovení se podává, že nárok dle zák. č. 322/21 jako takový je časově omezen a sice nejenom již dle povahy věci dobou trvání nezaměstnanosti, nýbrž i výslovnou normou na jeden týden. Jsou-li ovšem splněny další předpoklady, má nezaměstnaný další nárok na podporu až po maximální zákonem stanovenou dobu, avšak vzhledem k omezení na jeden týden jest to pro každý další týden vždy nový nárok. K zajištění tohoto nového nároku není pak již sice třeba přihlášky ve smyslu § 6 s opětným předložením průkazů tam požadovaných, nýbrž stačí průkaz o hlášení ve smyslu § 11. Že tomu tak jest, plyne i z toho, že § 11 mluví výslovně o zajištění nároku na další podporu, nikoli však o zajištění další výplaty podpory. Chce-li tudíž nezaměstnaný si zajistiti tento nárok ,musí i v případě, že jeho původní přihláška byla zamítnuta, dostáti povinnosti v § 11 normované, která právě tento nárok jedině zajišťuje.

Odepřel-li tudíž žal. úřad st-li podporu na další dobu, poněvadž se nehlásil aspoň dvakráte týdně u zprostředkovatelny práce, nelze jeho postup označiti nezákonným a bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 7436.

Závodní výbory: * Předpis § 30 vl. nař. č. 2/1922, pokud stanoví, že nedostaví-li se členové rozhodčí komise ve složení zákonem předepsaném, rozhodne o věci znalec spolu s předsedou, odporuje zákonu a jest neplatný.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 26.043/27).

Věc: Firma »Bergmannwerke, Elektrizitätsgesellschaft m. b. H« v P. proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Děčíně o propuštění člena závodního výboru Adolfa B.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dělnický závodní výbor ve st-lčině závodě žádal rozhodčí komisi dle zák. o záv. výb. v Děčíně, aby uznala, že člen záv. výboru Adolf B. byl neprávem propuštěn z práce, a že má býti znovu do práce přijat. Poněvadž k líčení ustanovenému o této věci na den 16. srpna 1927 ani k jednání na den 23. srpna téhož roku nedostavil se potřebný počet přísedících rozh. komise, bylo v základě § 30 prov. nař. č. 2/1922 ustanoveno, že v novém řízení bude vydáno rozhodnutí bez

ohledu na to, zda přísedící členové rozh. komise té neb oné skupiny k řízení se dostaví či nikoliv. Nové toto řízení konáno bylo dne 6. září 1927, a poněvadž i k němu dostavili se pouze tři přísedící, a kromě toho i v osobě předsedově nastala změna, ustanoveno, aby celé jednání bylo provedeno znovu, a aby dle § 30 prov. nař. rozhodování účastnil se pouze předseda a přísedící znalec. Takto složený senát rozhodl pak nař. nálezem o žádosti záv. výboru v tom smyslu, že odmítl pro nepříslušnost rozh. komise rozhodovati o návrhu, aby propuštěný Adolf B. byl znovu do práce přijat, v ostatním však uznal příslušnost komise, a vyhověl návrhu, aby bylo uznáno, že jmenovaný člen záv. výboru neprávem z práce byl propuštěn.

O stížnosti uvážil nss takto:

Dle § 26 odst. 2 zák. o záv. výb. skládá se rozh. komise ze 6 členů a sice z předsedy a pěti přísedících. Poněvadž dle odst. 3 cit. § mají stejně složeny býti i jednotlivé rozhodující senáty, musí i každý jednotlivý senát, ježto zákon žádné výjimky z řečené zásady nepřipouští, skládati se v každém případě z předsedy a 5 přísedících. Zákon ovšem zmocňuje v posledním odstavci § 26 vládu, aby řízení před rozh. komisí upravila nařízením. Než tímto zmocněním svěřuje nařizovací moci pouze úpravu řízení před rozh. komisí, složenou způsobem v zákoně předepsaným, to jest před komisí složenou podle odst. 2, 3 a 4 § 26, nezmocňuje však moc nařizovací, aby stanovila výjimky z předpisů o složení rozh. komise zákonem samým daných. Pokud vl. nař. č. 2/1922 v § 30 výjimku takovou stanoví a připouští jednání a rozhodování před senátem jinak složeným, nelze ustanovení jeho uznati za platné, ježto odporuje zákonu (§ 55 úst. list.).

V daném případě je mimo spor, že rozhodující senát nebyl složen tak, jak předpisuje zákon, bylo proto jeho rozhodnutí již z tohoto důvodu a bez ohledu na to, odpovídalo-li složení senátu cit. vl. nař. či nikoliv, zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo se zabývati ostatními námitkami stížnosti.

Č. 7437.

Školství: O přijímání absolventů státních škol průmyslových za řádné posluchače vysokých škol technických — věty jako při Boh. A 7438/28.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 13.765).

Věc: Karel F. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o přijetí za řádného posluchače vysoké školy technické.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l absolvoval mechanicko-technický odbor státní průmyslové školy v Ú. a nabyl dne 17. června 1926 všemi hlasy vysvědčení dospělosti. Podáním de pres. 5. října 1927 zažádal za přijetí za řádného posluchače odboru strojnického na něm. vys. škole v Praze. Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad žádosti té vzhledem ku prospěchu studia, dosaženému na škole odborné a se zřetelem k vl. nař. 512/19 a výn. min. z 26. srpna 1926 č. 84.865.